

“Sóc **primmirada** amb el **SEXE** i escrivint”

TINA BAGUÉ

“Sóc primmirada en tot. Això va lligat al desig de fer-se estimar, de rebre l'amor de l'altre perquè has satisfet la seva petició. I aquest altre és el company sexual o el lector.”

La novel·la ‘La vida sexual de Catherine M.’, publicada en català per Editorial Empúries, no és només el testimoni de la sexualitat de la narradora, Catherine Millet, sinó un intent de perllongar-la, de realitzar-la sota una forma diferent. L'autora de la sensació literària europea de l'any revela el que hi ha al darrere d'un llibre escandalós escrit sense cap pudor, molt valorat per la crítica.

Catherine Millet, directora de la revista d'art contemporani *Art Press*, ha provocat una autèntica commoció a França amb una narració autobiogràfica centrada en la seva activitat sexual, *La vida sexual de Catherine M.* La versió catalana ha estat publicada per Editorial Empúries. L'escriptora va néixer a prop de París, fa cinquanta-tres anys.

—Heu pensat en el motiu que us va fer escriure el llibre o bé va ser una decisió presa sense raonar-hi gaire?

—No va ser pas una decisió espontània. La idea del llibre, la tenia de feia set o vuit anys. En primer lloc, vaig pensar d'escriure'l per raons personals, d'interrogació sobre mi mateixa, de balanç de la meua vida. Però això no hagués estat un motiu suficient. El que em va animar a fer pública la meua reflexió és que ja començava a estar una mica tipa dels

llibres íntims que donen, sobre la llibertat sexual, una visió hedonista. No per condensar-la o fugir-ne, sinó per relativitzar-la i relacionar-la amb una experiència personal.

—No vau témer que el llibre podria canviar la vostra vida, alterar la relació amb la gent?

—No. Estava massa obsessionada en la meua idea de fer el llibre per poder-ne preveure les conseqüències.

—Abans de decidir-ne l'estructura, l'estil, el to, etc., vau reflexionar gaire sobre les característiques específicament literàries del llibre?

—No és el meu estil escriure sense saber on vas perquè arribes on no vols. El primer que vaig fer va ser refusar el relat cronològic. Després, acotar el tema, reduir el llibre estrictament a la qüestió sexual. Un bon dia, em demano de quina manera podia resumir la meua vida sexual, què la domina, què l'estructura.

I apareix, com a resposta, la qüestió de nombre, de grup, que obre el llibre. I, en segon lloc, la relació amb l'espai, que conforma els dos capítols següents. I, finalment, l'observació precisa dels detalls, tal com ho faig en la meua feina d'estudiosa de l'art.

—La veritat, com diu Stendhal, es troba en els detalls.

—Així és.

—El vostre llibre es pot situar dins del marc de la literatura eròtica?

—No. Sé que les cobertes de la quarta edició francesa diuen que s'hi inscriu: és paraula d'editor, no la meua. No era la meua intenció. Volia produir un objecte que no existeix

“El llibre no és només el testimoni de la meua sexualitat, sinó un intent de realitzar-la d'una altra forma”

encara i que per definició no es pogués inscriure en cap tradició. Bé, vulgues o no, sempre t'inscrius en alguna, però no era el meu desig.

—Per tant, no podem parlar de referents, de models?

—No. L'únic model, i que al final no l'ha acabat sent, és un anònim anglès, *My Secret Life*, que reporta de forma detallada totes les aventures del narrador. Vaig estar a punt de prendre'l com a punt de partida però finalment el vaig descartar perquè en aquesta obra no hi ha ni dimensió emocional ni imaginària, no hi ha els fantasmes del protagonista. Per tant, el vaig deixar de prendre com a model.

—Les vostres confessions, les vostres reflexions donen molta importància a l'entorn, a l'espai, obert o tancat, i fins i tot al paisatge. En l'escena de Ceret, la joia extrema de l'acoblament sexual a la muntanya s'estén i es fon amb la visió sobre la plana del Rosselló, plana que, durant l'acte, es dissol “amb lenti-tud”. Les reflexions que recordeu, en acoblar sexe i paisatge natural, les vau fer en el seu moment o han sorgit ara, en reconstruir el fet?

—No n'havia fet la síntesi, tot i que sempre he tingut la percepció de

l'ambient durant l'acte sexual. El fet és que no ho havia percebut com una cosa que pogués estructurar la meua personalitat sexual. Però és cert que he estat molt sensible als llocs on es produïa i hi ha escenes en el llibre en què la relaciono amb la bellesa del paisatge, de la llunyania, d'una església, i jo n'era conscient. Si voleu, quan he començat a escriure notes sobre el llibre —n'he pres moltes—, m'he adonat que n'hi havia moltes que feien referència al fons, al marc, on havia situat el personatge.

—Tots els llocs són reals, tots van ser testimoni de la vostra sexualitat?

—Tot és veritat. Ara bé, n'he maquillat algun perquè hauria compromès alguna persona, tot i que ha-gi canviat els noms de persona.

—El despatx doble del dentista de París, utilitzat en hores de feina, existeix?

—Això és veritat. Jo que sóc tan sensible a l'espai, em va fascinar aquell despatx, que n'amagava un altre. És com si fossis a l'altre cantó de l'escenari d'un teatre. O com en una obra de teatre on hi ha dues habitacions obertes i veus passar els actors d'un lloc a l'altre.

—Jacques us regala la postal d'un croquis d'una de les dones de *Les Femmes d'Alger*, de Picasso. Segons ell, el vostre retrat. Com a estudiosa de l'art no sabíeu que el quadre s'hauria de dir *Les senyorettes del carrer Avinyó*, on hi havia un bordell? En el llibre confesseu que els vostres intents de fer de prostituta van fracassar. Hauríeu tingut l'oportunitat de consolar-vos pensant que us assembleu a una prostituta del carrer Avinyó, immortalitzada per Picasso.

—Bona, aquesta! És divertida. Ja ho sabia, que eren prostitutes d'un bordell de Barcelona. No tinc cap escrúpols a dir que ho eren. Faig referència al dibuix de Picasso per fer una descripció del meu físic una mica irònica. Les senyorettes de Picasso no són pas seductores, precisament. Tenen un aire salvatge. Fins i tot diria que són horroroses.

—En un altre moment, escriviu: “Em masturbo amb la puntualitat d'un funcionari.” No heu pensat que alguns lec-

tors de fora de França, on els funcionaris no tenen pas fama de puntuals, poden deduir que sou impuntual?

—És una frase feta, a França.

—Així, cal dir al lector català que no hi ha gens d'ironia, en la frase.

—Gens. El traductor hauria d'haver posat una nota a peu de pàgina que digués que a França, els funcionaris sí que són puntuals.

—O bé substituir la frase feta. Continuem. En un altre moment escriviu que és possible que hi hagi una correspondència llunyana entre la vostra manera d'arrodonir un francès i la cura que teniu, en l'escriptura, amb qualsevol descripció. El perfeccionisme sexual us va fer pensar que seríeu primmirada escrivint, com potser ho sou en tot el que feu?

—Sí. Sóc primmirada en tot. Això està lligat al desig de fer-se estimar, diria en psicologia ràpida, de rebre l'amor de l'altre perquè has satisfet perfectament la seva petició. I aquest altre és el lector o el company sexual. És una demanda d'amor, sí.

—El llibre, més que un llibre eròtic, és una autopsicoanàlisi?

—Per a mi ho ha estat a àmbit personal, però no, el llibre no ho és. Al llibre no faig consideracions psicològiques. Però sí que és veritat que m'ha permès conèixer coses de mi molt millor. No és un atzar si acabo amb la relació que s'estableix entre mi i la imatge meua que es veu en un vídeo. El llibre és una mica com una altra dimensió donada a una libido que passa molt per la representació, la recerca de la pròpia imatge a la vista dels altres. No és només un testimoni de la meua sexualitat, sinó un intent de perllongar-la. De realitzar-la d'una altra forma.

—El lector pot deduir que sou una obsessa sexual, que la vostra vida és només sexe. Què li diríeu a aquest lector?

—Que no té raó, però tant me fa. La gent que em veu així s'equivoca. Al contrari, és perquè no ho sóc que he pogut escriure un llibre sencer sobre el sexe.

Lluís Bonada

Fruits de la Terra

Al Penedès,

la singular llum del

Mediterrani desvetlla

cada dia la terra.

Raig a raig, escalfa

i conforma el fruit més

preuat, el raïm, fins

a obtenir vins i caves

tot llum, tot vida.

CAVASHILL

Vins i caves

Moja - Alt Penedès

Tel 938 900 588

cavashill@cavashill.com

www.cavashill.com

© CONTACTA

